কৃষি সামগ্ৰীৰ ওপৰত ব্যয় আৰু কৰ সংগ্ৰহৰ বাইবেলৰ মতবাদ

পেন্টাটেউক

এতেকে ফৰৌণে এজন বুদ্ধিমান আৰু জ্ঞানী মানুহক বিচাৰি উলিয়াই মিচৰ দেশৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰক। ফৰৌণে এই কাম কৰক, আৰু তেওঁ দেশৰ ওপৰত বিষয়া নিয়োগ কৰক আৰু সাতটা প্ৰচুৰ বছৰত মিচৰ দেশৰ পঞ্চমাংশ দখল কৰক। আৰু সেই ভাল বছৰবোৰৰ সকলো খাদ্য গোটাই ফৰৌণৰ হাতৰ তলত শস্য জমা কৰক আৰু নগৰবোৰত খাদ্য ৰাখক। আৰু মিচৰ দেশত হ'বলগীয়া সাত বছৰৰ দুৰ্ভিক্ষৰ বিৰুদ্ধে সেই খাদ্য দেশৰ বাবে জমা হ'ব; যাতে আকালৰ দ্বাৰাই দেশ বিনষ্ট নহয়। আদিপুস্তক ৪১:৩৩-৩৬

মিচৰ দেশত থকা সাত বছৰৰ সকলো খাদ্য গোটাই, নগৰবোৰত খাদ্য জমা কৰিলে। আদিপুস্তক ৪১:৪৮

যোচেফে কোৱাৰ দৰে সাত বছৰ অভাৱ হ'বলৈ ধৰিলে; কিন্তু সমগ্ৰ মিচৰ দেশত পিঠা আছিল। যেতিয়া গোটেই মিচৰ দেশ ভোকাতুৰ হৈ পৰিল, তেতিয়া লোকসকলে ফৰৌণৰ ওচৰলৈ পিঠা বিচাৰি কান্দিলে; তেওঁ তোমালোকক যি কৈছে, সেই কাম কৰক। আদিপুস্তক ৪১:৫৪-৫৫

যোচেফে নিজৰ পিতৃ, ভায়েকহঁতক আৰু পিতৃৰ ঘৰৰ সকলোকে তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে পিঠাৰে পোষণ কৰিলে। গোটেই দেশত পিঠা নাছিল; কিয়নো আকাল অতিশয় বেছি আছিল, যাৰ বাবে মিচৰ দেশ আৰু সকলো কনান দেশ দুৰ্ভিক্ষৰ কাৰণে অজ্ঞান হৈ পৰিছিল। তেতিয়া যোচেফে মিচৰ দেশ আৰু কনান দেশত পোৱা সকলো ধন তেওঁলোকে কিনা শস্যৰ বাবে গোটাই ল'লে আৰু যোচেফে সেই ধন ফৰৌণৰ ঘৰলৈ আনিলে। মিচৰ দেশ আৰু কনান দেশত যেতিয়া ধনৰ অভাৱ হ'ল, তেতিয়া সকলো মিচৰীয়াই যোচেফৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আমাক পিঠা দিয়া; কিয়নো টকা-পইচা ক্ষীণ হয়। যোচেফে ক'লে, "তোমালোকৰ গৰু-ম'হ দিয়া; আৰু টকা-পইচা নোহোৱা হ'লে মই তোমালোকৰ গৰু-ম'হৰ বিনিময়ত তোমাক দিম। তেওঁলোকে যোচেফৰ ওচৰলৈ নিজৰ পশুবোৰ আনিলে, আৰু যোচেফে তেওঁলোকক ঘোঁৰা, জাক, গৰু আৰু গাধৰ বিনিময়ত পিঠা দিলে আৰু সেই বছৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সকলো গৰু-ম'হৰ বাবে পিঠা খুৱাই দিলে। সেই বছৰ শেষ হ'লে তেওঁলোকে দ্বিতীয় বছৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, "আমাৰ ধন কিমান খৰচ হ'ল, সেই কথা আমি মোৰ প্ৰভুৰ আগত লুকুৱাব নোৱাৰো; মোৰ প্ৰভুৰ আমাৰ গৰু-ম'হৰ জাকবোৰো আছে; মোৰ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত আমাৰ শৰীৰ আৰু আমাৰ দেশবোৰহে বাকী থকা উচিত নহয়। আমাক আৰু আমাৰ দেশক পিঠাৰ সলনি কিনি দিয়ক, আৰু আমি আৰু আমাৰ দেশ ফৰৌণৰ দাস হ'ম, আৰু আমাক বীজ দিয়ক, যাতে আমি জীয়াই থাকিম আৰু মৰি নাযাওঁ, যাতে দেশখন ধ্বংস নহয়।" যোচেফে মিচৰৰ সকলো দেশ ফৰৌণৰ বাবে কিনিলে; কিয়নো মিচৰীয়াসকলে প্ৰত্যেকেই নিজৰ নিজৰ খেতি বিক্ৰী কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোকৰ ওপৰত দুৰ্ভিক্ষই বিৰাজ কৰিছিল। আৰু লোকসকলৰ বিষয়ে তেওঁ মিচৰৰ সীমাৰ এটা মূৰৰ পৰা আনটো মূৰলৈকে নগৰলৈ লৈ গ'ল। কেৱল পুৰোহিতসকলৰ মাটিহে তেওঁ কিনা নাছিল; কিয়নো পুৰোহিতসকলে ফৰৌণৰ পৰা নিযুক্ত কৰা অংশ পাইছিল আৰু ফৰৌণে দিয়া অংশ খাইছিল। তেতিয়া যোচেফে লোকসকলক ক'লে, "চোৱা, মই আজি তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ মাটি ফৰৌণৰ বাবে

কিনিলোঁ; তাৰ পাছত তোমালোকে পঞ্চম ভাগ ফৰৌণক দিবা, আৰু চাৰি ভাগ তোমালোকৰ নিজৰ হ'ব, পথাৰত বীজ, তোমালোকৰ খাদ্য, আৰু তোমালোকৰ ঘৰৰ লোক আৰু তোমালোকৰ সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ খাদ্যৰ বাবে। তেওঁলোকে ক'লে, "তুমি আমাৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিলা; যোচেফে আজিলৈকে মিচৰ দেশৰ ওপৰত বিধান প্ৰণয়ন কৰিলে যে ফৰৌণৰ পঞ্চম ভাগ হ'ব; কেৱল পুৰোহিতসকলৰ দেশৰ বাহিৰে, যিখন দেশ ফৰৌণৰ নহ'ল। আদিপুস্তক ৪৭:১২-২৬

বিশ্লেষণ:

পট্টাদাতা: ফৰৌণ (চৰকাৰ / ৰজা / ৰাষ্ট্ৰপতি / ৰাজ্য)
পট্টাধাৰী: কৃষক

মন্ত্ৰী / কৃষি সচিব: জোচেফ জাফনাথপানেয়া "বীজ বাহক"

কৃষিভূমি আবণ্টনঃ মুঠ মাটিৰ কমেও ২০% কৃষিযোগ্য হ'ব লাগে

বাজেট আৰু লাভৰ ব্যৱস্থাপনা:
কৰ আৰু দশম ভাগ: ২০%
(ফৰৌণৰ বাবে ১০%; পুৰোহিতৰ বাবে ১০% - গীৰ্জা আৰু তেওঁলোকৰ মাটি কৰমুক্ত।)
কৃষকৰ নিকা দৰমহাঃ ৮০%
(খেতিৰ বীজ - বীজ সিঁচাৰ বাবে ৪০%; খাদ্যৰ বাবে ৪০%)

প্ৰতিখন চহৰে নিজাকৈ খাদ্য যোগান ধৰিব পাৰিব লাগে।

সৰ্বোচ্চ কাৰ্যক্ষমতাৰ বাবে মানুহে খাদ্য যোগানৰ ওচৰত থাকিব লাগে।

যি অৰ্থনীতি খাদ্যৰ দ্বাৰা সমৰ্থিত নহয় (সোণ নহয়, ৰূপ নহয়, টকা নহয়, ক্ৰিপ্টো নহয়, খাদ্যৰ দ্বাৰা) অৱশেষত পতন ঘটিব। লাহে লাহে কিন্তু নিশ্চিতভাৱে।

দুৰ্ভিক্ষৰ সময়তো খাদ্যৰ দাম থাকে আৰু কিনাৰ প্ৰয়োজন হয়। ই কেতিয়াও মুক্ত নহয়।

চৰম দুৰ্ভিক্ষৰ সময়ত টকা বিফল হ'ব। বিকল্প হ'ব বিনিময় ব্যৱস্থা (গৰু, ঘোঁৰা, জাক, গাধ, সময় - নিয়োগ/সেৱাৰ বাবে খাদ্য)। NO WORK NO EAT ৰ নীতি ৰূপায়ণ কৰক (২ থিচলনীকীয়া ৩:১০)।

যিয়ে খাদ্য যোগান নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰে তেওঁ আইন প্ৰণয়ন কৰি জনসাধাৰণক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰে।